

Youri Hazeleger
Stationsstraat 27C
6741 DH Lunteren

Lunteren, 04-11-2024

Gemeente Ede
T.a.v. Bram van der Beek
Postbus 9022
6710 HK Ede

Betreft: Eindverantwoordelijkheid jeugdzorgsysteem

Geachte heer Van der Beek,

Met deze brief wil ik uw aandacht vestigen op de wettelijke verantwoordelijkheden van de gemeente Ede met betrekking tot de jeugdzorg, en specifiek op de taken van Jeugdbescherming Gelderland en het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG).

De verantwoordelijkheden van gemeenten zijn primair vastgelegd in de Jeugdwet (2015). [Artikel 1.1](#) van deze wet stelt dat gemeenten verantwoordelijk zijn voor het bieden van jeugdzorg en het organiseren van ondersteuning voor kinderen en gezinnen. Dit houdt in dat de gemeente Ede verantwoordelijk is voor het inrichten van een adequaat jeugdzorgsysteem dat aansluit bij de behoeften van de lokale bevolking. [Artikel 2.1](#) legt de verplichting op om toegang tot jeugdzorg te waarborgen voor jeugdigen die dat nodig hebben, terwijl [Artikel 2.3](#) beschrijft dat gemeenten actief ondersteuning moeten bieden aan jeugdigen en gezinnen, waarbij samenwerking met lokale zorginstellingen zoals Jeugdbescherming Gelderland en het CJG essentieel is.

Bovendien zijn de verantwoordelijkheden van de gemeente Ede ook verankerd in de Gemeentewet. [Artikel 147](#) van deze wet onderstreept dat gemeenten zorgdragen voor de openbare gezondheid en maatschappelijke zorg, waaronder de jeugdzorg. Dit betekent dat de gemeente niet alleen verantwoordelijk is voor het bieden van jeugdzorg, maar ook voor het waarborgen van de kwaliteit van deze zorg en het toezicht daarop.

Terwijl de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) toezicht houdt op de naleving van de kwaliteitsnormen door jeugdzorginstellingen, blijft de eindverantwoordelijkheid voor het waarborgen van een goed functionerend jeugdzorgsysteem bij de gemeente. De gemeente moet ervoor zorgen dat Jeugdbescherming Gelderland en het CJG adequaat functioneren en dat zij voldoen aan de gestelde normen en richtlijnen.

Ouderonthechting kan ernstig worden beïnvloed door een ouder met verborgen narcisme. Deze ouders tonen vaak een gebrek aan empathie en zijn gefocust op hun eigen behoeften en imago, wat leidt tot een onvoorspelbare en onveilige omgeving voor het kind. Kinderen kunnen zich onvervuld en ongezien voelen, omdat hun emoties en behoeften vaak worden geminimaliseerd. Dit kan leiden tot problemen met zelfwaarde en hechting. Bovendien kan de ouder het kind manipuleren of gebruiken

als een verlengstuk van zichzelf, wat de ontwikkeling van een gezonde emotionele band belemmert. Professionele begeleiding kan essentieel zijn voor de genezing en herstel van het kind.

In situaties van ouderonthechting door verborgen narcisme is het essentieel dat de rechten van de vader worden gerespecteerd. [Artikel 1 van de Grondwet](#) waarborgt gelijke behandeling en verbiedt discriminatie, waardoor de rechten van de vader op basis van zijn rol als ouder beschermd moeten worden. Daarnaast benadrukt [artikel 22](#) de verantwoordelijkheid van de (lokale) overheid om de volksgezondheid en het welzijn te bevorderen, wat impliceert dat de overheid moet ingrijpen wanneer een ouder de ontwikkeling en het welzijn van het kind in gevaar brengt. Dit omvat het ondersteunen van zowel kinderen als ouders in conflict situaties.

Nu is het zo dat [Jeugdbescherming Gelderland actief meewerkt aan ouderonthechting](#). Dit is geenszins in het belang van kinderen. Ik wil u daarom verzoeken om deze situatie kritisch te bekijken en de rol van Jeugdbescherming Gelderland in het proces van ouderonthechting nader te evalueren. Het is van belang dat er duidelijke richtlijnen komen die ervoor zorgen dat de belangen van kinderen en hun ouders centraal staan.

Daarnaast vraag ik u, als [Wethouder die verantwoordelijk is voor Jeugdzorg](#), om in overleg te treden met betrokken partijen en deskundigen om te waarborgen dat de jeugdzorg in de gemeente Ede niet alleen de wettelijke kaders volgt, maar ook daadwerkelijk bijdraagt aan de emotionele en psychologische ontwikkeling van kinderen. Transparantie en samenwerking met ouders zijn cruciaal om het vertrouwen in het jeugdzorgsysteem te herstellen.

Ik vertrouw erop dat u de ernst van deze kwestie onderkent en actie zult ondernemen om de kwaliteit en effectiviteit van de jeugdzorg in onze gemeente te verbeteren.

Met vriendelijke groet,

Youri Hazeleger

Youri Hazeleger

0628428852

joet@joet.nl

Bijlage: Wettelijke Kaders van de Jeugdzorg

Wettelijke Kaders van de Jeugdzorg

04-11-2024

Inhoud

1. Overheid	5
Grondwet.....	5
2. Raad voor de Kinderbescherming	6
Verdrag inzake de rechten van het kind	6
Burgerlijk Wetboek.....	7
Jeugdwet	9
3. Jeugdbescherming Gelderland.....	10
4. Raad voor de Kinderbescherming en Jeugdbescherming	11

1. Overheid

Grondwet

De Nederlandse Grondwet vormt de basis van het Nederlandse staatsbestel en bevat de fundamentele rechten en vrijheden van burgers, evenals de organisatie van de overheid. Ze begint met het gelijkheidsbeginsel

Artikel 1 van de Grondwet

[Artikel 1 van de Grondwet](#) stelt dat iedereen die zich in Nederland bevindt, in gelijke gevallen gelijk behandeld moet worden. Dit betekent dat niemand mag worden gediscrimineerd op basis van godsdienst, levensovertuiging, politieke opvattingen, ras, geslacht, handicap, seksuele gerichtheid of om welke andere reden dan ook. Dit artikel vormt de basis van het gelijkheidsbeginsel in Nederland en beschermt burgers tegen ongelijkheid en discriminatie, ongeacht hun achtergrond of identiteit. Het is een fundamenteel recht dat de Nederlandse samenleving een inclusieve en rechtvaardige basis biedt en geldt voor alle personen op Nederlands grondgebied.

Artikel 22 lid 1 van de Grondwet

Volgens [Artikel 22 lid 1 van de Grondwet](#) moet de overheid maatregelen nemen om de volksgezondheid te bevorderen.

2. Raad voor de Kinderbescherming

Verdrag inzake de rechten van het kind

De Raad voor de Kinderbescherming is verantwoordelijk voor de bescherming van kinderen in Nederland en moet daarbij niet alleen de nationale wetgeving volgen, maar ook rekening houden met internationale verdragen. Een van de belangrijkste verdragen op dit gebied is het [Verdrag inzake de rechten van het kind](#) (UNCROC), dat op 20 november 1989 door de Verenigde Naties is aangenomen en door Nederland in 1995 is geratificeerd. Dit verdrag vormt de basis voor het beleid en de wetgeving met betrekking tot kinderrechten en -bescherming en heeft een diepgaande impact op de manier waarop de Raad zijn taken uitvoert.

Recht op bescherming: Het verdrag stelt dat kinderen recht hebben op bescherming tegen geweld, misbruik, en verwaarlozing. Dit betekent dat de Raad voor de Kinderbescherming actief moet ingrijpen als kinderen in gevaar zijn, en moet zorgen voor hun veiligheid en welzijn.

Recht op participatie: Een ander belangrijk principe is dat kinderen het recht hebben om gehoord te worden in zaken die hen aangaan. Dit betekent dat de Raad de mening en wensen van kinderen moet meenemen in beslissingen die hen raken, zodat zij actief betrokken worden bij het proces.

Het belang van het kind: Het verdrag stelt dat in alle maatregelen die kinderen aangaan, het belang van het kind altijd voorop moet staan. De Raad voor de Kinderbescherming moet bij elke beslissing de impact op het welzijn van het kind als prioriteit beschouwen.

Burgerlijk Wetboek

De Raad voor de Kinderbescherming speelt een cruciale rol in het Nederlandse jeugdzorgsysteem en is verantwoordelijk voor het beschermen van kinderen in kwetsbare situaties.

[Artikel 1:238 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek](#) geeft een overzicht van de juridische positie, verantwoordelijkheden en taken van de Raad voor de Kinderbescherming in Nederland. De belangrijkste punten van dit artikel zijn:

Unieke positie van de Raad: De Raad voor de Kinderbescherming is een enkele, landelijke organisatie met een unieke rol in de Nederlandse rechtsorde. Het artikel bevestigt dat er slechts één Raad voor de Kinderbescherming is die in het hele land werkt, in plaats van verschillende regionale raden.

Verantwoordelijkheid aan de Minister van Justitie: De taken en bevoegdheden van de Raad voor de Kinderbescherming worden wettelijk vastgesteld en vallen onder het gezag van de Minister van Justitie en Veiligheid. Dit betekent dat de Raad opereert namens en onder verantwoordelijkheid van deze minister, wat de Raad een belangrijke publieke en wettelijke taak geeft in het beschermen van kinderen.

Informatie en samenwerking: De Raad moet op de hoogte blijven van de ontwikkelingen binnen kinderbescherming en samenwerking bevorderen met andere kinderbeschermings- en jeugdhulpinstellingen. Dit zorgt ervoor dat de Raad zijn taken effectief en op de hoogte van actuele ontwikkelingen kan uitvoeren.

Levensbeschouwelijke neutraliteit: De Raad moet de religieuze of levensbeschouwelijke grondslag van de instellingen waarmee hij samenwerkt respecteren. *Dit betekent dat de Raad zich neutraal opstelt ten aanzien van geloofsovertuigingen, zodat de rechten en waarden van zowel kinderen als ouders worden gerespecteerd.*

Organisatie en samenwerking: Bij algemene maatregel van bestuur (AMvB) worden de interne organisatie en werkmethoden van de Raad vastgesteld, evenals de samenwerking met gecertificeerde instellingen die onder de Jeugdwet vallen, zoals jeugdbeschermingsorganisaties. Dit betekent dat specifieke richtlijnen voor de werkwijze van de Raad buiten het Burgerlijk Wetboek om kunnen worden vastgelegd.

Beoordeling van Veiligheid: De Raad voor de Kinderbescherming is verantwoordelijk voor het beoordelen van situaties waarin de veiligheid van een kind in gevaar is. Als er signalen zijn van verwaarlozing, misbruik of andere vormen van risico, kan de Raad onderzoeken of er maatregelen nodig zijn, zoals een uithuisplaatsing of andere beschermingsmaatregelen. Deze verantwoordelijkheden zijn vastgelegd in [artikel 1:248 van het Burgerlijk Wetboek](#), dat de rol van de Raad bij de bescherming van kinderen beschrijft.

Beoordeling van Situaties: De RvdK heeft de verantwoordelijkheid om situaties te beoordelen waarin de veiligheid van een kind in gevaar is. Dit is vastgelegd in [Artikel 1:258 van het Burgerlijk Wetboek](#) (BW), waar staat dat de Raad de taak heeft om in te grijpen als de veiligheid en ontwikkeling van kinderen in gevaar zijn. Dit kan gaan om signalen van verwaarlozing, misbruik of andere risico's. De Raad voert onderzoeken uit en verzamelt informatie om een goed beeld van de situatie te krijgen. Dit is essentieel om de juiste maatregelen voor te stellen, zoals uithuisplaatsing of ondersteuning aan gezinnen.

Advisering van de Rechter: De Raad voor de Kinderbescherming is ook verantwoordelijk voor het adviseren van de rechter in zaken die betrekking hebben op de zorg voor kinderen. Dit is vastgelegd in [Artikel 1:260 BW](#), waar de rol van de Raad in het juridische proces wordt beschreven. De Raad kan aanbevelingen doen over de beste zorgopties voor een kind, afhankelijk van de specifieke omstandigheden. De rechter kan deze adviezen meenemen in zijn of haar beslissing, wat de impact van de Raad aanzienlijk maakt op het leven van kinderen.

Conclusie

De Raad voor de Kinderbescherming vervult een onmisbare rol binnen de jeugdzorg in Nederland. Door zijn unieke positie, verantwoordelijkheden en nauwe samenwerking met andere instellingen, is het de verantwoordelijkheid van de Raad om de veiligheid en ontwikkeling van kinderen te waarborgen. De wettelijke basis, zoals vastgelegd in het Burgerlijk Wetboek, onderstreept de noodzaak van een systematische en zorgvuldige aanpak in het beschermen van kinderen. De Raad is niet alleen een autoriteit die adviseert, maar ook een actieve partner in het creëren van een veilige omgeving voor de kwetsbaarste leden van onze samenleving.

Jeugdwet

De Raad voor de Kinderbescherming speelt een belangrijke rol in het kader van de Jeugdwet. Hier zijn enkele manieren waarop deze instantie samenwerkt met gemeenten en andere jeugdzorginstellingen:

Preventieve en Curatieve Zorg: De Jeugdwet richt zich niet alleen op reactieve maatregelen, maar ook op preventie. [Artikel 1.1 van de Jeugdwet](#) benadrukt het belang van vroegtijdige signalering en preventieve maatregelen om problemen te voorkomen. Dit betekent dat de Raad en andere betrokken instanties proactief moeten werken om problemen te voorkomen voordat ze escaleren, door bijvoorbeeld het aanbieden van ondersteuning aan ouders en het versterken van sociale netwerken.

Toegang tot Jeugdzorg: Volgens [Artikel 2.1 van de Jeugdwet](#) hebben gemeenten de verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat kinderen en jongeren die dat nodig hebben, toegang krijgen tot jeugdzorg. Dit houdt in dat gemeenten passende zorg en ondersteuning moeten bieden aan gezinnen die in moeilijke situaties verkeren. De Raad voor de Kinderbescherming helpt gemeenten door kinderen te identificeren die recht hebben op hulp en ondersteuning.

Advies en Ondersteuning: De Raad biedt advies aan gemeenten over de aanpak van jeugdzorg en de benodigde ondersteuning voor gezinnen in moeilijke situaties. Dit kan variëren van het geven van advies bij complexe casussen tot het bieden van trainingen en ondersteuning aan jeugdzorgprofessionals. Dit is vastgelegd in artikel [2.3 van de Jeugdwet](#), waar de verplichtingen van gemeenten om jeugdigen en gezinnen te ondersteunen worden beschreven.

Samenwerking met Jeugdzorginstellingen: De Raad werkt samen met verschillende jeugdzorginstellingen, zoals gespecialiseerde jeugdhulpverleners en behandelcentra, om ervoor te zorgen dat kinderen en jongeren de juiste zorg en ondersteuning ontvangen. Deze samenwerking is essentieel om de effectiviteit van jeugdzorg te waarborgen en om de kwaliteit van de geboden zorg te verbeteren, zoals aangegeven in [artikel 2.2 van de Jeugdwet](#), dat de samenwerking tussen verschillende jeugdzorginstanties bevordert.

Conclusie

Samenvattend is de samenwerking tussen de Raad voor de Kinderbescherming, gemeenten en jeugdzorginstellingen cruciaal om ervoor te zorgen dat kinderen in Nederland de ondersteuning krijgen die ze nodig hebben om veilig en gezond op te groeien. Deze integrale benadering versterkt niet alleen de jeugdzorg, maar draagt ook bij aan een maatschappelijk verantwoord systeem dat de belangen van kwetsbare kinderen en jongeren centraal stelt.

3. Jeugdbescherming Gelderland

Jeugdbescherming Gelderland is een regionale uitvoeringsorganisatie die binnen het Nederlandse jeugdbeschermingssysteem werkt onder de Jeugdwet. Ze werken nauw samen met de Raad voor de Kinderbescherming, die wettelijk is belast met het beschermen van kinderen in risicovolle situaties volgens het Burgerlijk Wetboek. De Raad heeft de taak om problemen te signaleren en de rechter te adviseren over passende beschermingsmaatregelen wanneer een kind zich in een bedreigende situatie bevindt. Denk bijvoorbeeld aan maatregelen zoals een ondertoezichtstelling (OTS) of voogdij, die beide door de kinderrechter worden opgelegd. Zodra deze rechterlijke maatregelen zijn vastgesteld, is Jeugdbescherming Gelderland verantwoordelijk voor de uitvoering ervan. Zij begeleiden en ondersteunen gezinnen intensief met als doel de veiligheid en ontwikkeling van het kind te waarborgen.

De Raad voor de Kinderbescherming vervult daarnaast een belangrijke rol in de coördinatie van interventies en werkt samen met organisaties zoals Jeugdbescherming Gelderland om een samenhangend systeem van zorg te bieden. Hierbij houden ze zich aan zowel nationale wetgeving als internationale verdragen, zoals het Verdrag inzake de rechten van het kind (UNCROC). Dit verdrag garandeert dat bij alle beschermingsmaatregelen de rechten en het welzijn van het kind voorop staan.

Binnen de kaders van de Jeugdwet ligt de verantwoordelijkheid voor de organisatie van jeugdzorg bij de gemeenten. Zij moeten passende zorg en preventieve maatregelen organiseren voor kinderen die hulp nodig hebben. In dit proces is Jeugdbescherming Gelderland een belangrijke partner; zij adviseren en ondersteunen gemeenten om tijdig en effectief in te grijpen, zodat er in een vroeg stadium hulp kan worden geboden. Dit voorkomt vaak dat problemen escaleren.

In het kort: de Raad voor de Kinderbescherming onderzoekt risicovolle situaties en adviseert de rechter, terwijl Jeugdbescherming Gelderland de toegewezen maatregelen uitvoert en gezinnen ondersteunt. Samen vullen zij elkaar aan in een geïntegreerd systeem dat gericht is op de veiligheid en het welzijn van kinderen.

4. Raad voor de Kinderbescherming en Jeugdbescherming

Hier is een tabel die de belangrijkste verschillen tussen de Raad voor de Kinderbescherming en Jeugdbescherming Nederland weergeeft.

Kenmerk	Raad voor de Kinderbescherming	Jeugdbescherming Nederland
Organisatie	Overheidsorganisatie, valt onder het ministerie van Justitie en Veiligheid.	Private organisatie die diensten verleent in opdracht van gemeenten, vaak regionaal georganiseerd.
Primaire Taken	Onderzoekt situaties waar de veiligheid van een kind in het geding is; adviseert de rechter over maatregelen zoals ondertoezichtstelling of uithuisplaatsing.	Voert opgelegde kindbeschermingsmaatregelen uit, zoals ondertoezichtstellingen en voogdijmaatregelen, en biedt begeleiding aan gezinnen.
Bevoegdheden	Kan een verzoek bij de rechter indienen voor een kindbeschermingsmaatregel zoals ondertoezichtstelling of uithuisplaatsing.	Werkt met kinderen en gezinnen onder toezicht van de rechter en voert maatregelen uit die door de rechter zijn opgelegd.
Rol in het juridische proces	Verleent advies aan de rechter en start juridische procedures wanneer nodig.	Vervult de rol van gezinsvoogd en biedt begeleiding en ondersteuning aan gezinnen onder toezicht.
Wettelijke Basis	Taken en verantwoordelijkheden zijn vastgelegd in het Burgerlijk Wetboek (Boek 1) en vallen onder het Ministerie van Justitie en Veiligheid.	Werkt binnen de kaders van de Jeugdwet en valt onder toezicht van gemeenten die verantwoordelijk zijn voor jeugdzorg.
Samenwerking	Werkt samen met Jeugdbescherming en andere jeugdzorginstanties, evenals met de rechterlijke macht en politie.	Werkt nauw samen met gemeenten, andere jeugdhulpverleningsorganisaties, en de Raad voor de Kinderbescherming bij uitvoering van maatregelen.
Focusgebied	Gericht op het beoordelen van risicosituaties en waarborgen van kinderrechten op juridisch niveau.	Gericht op begeleiding, ondersteuning en directe uitvoering van kindbeschermingsmaatregelen in gezinnen.
Locatie van Dienstverlening	Landelijk, één centrale organisatie die overal in Nederland opereert.	Regionaal georganiseerd met diverse lokale vestigingen, afhankelijk van het contract met de gemeente.